

РЕШЕНИЕ

№ 42274

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10926** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния и представител юрк. Г., срещу Решение № 89/08.01.2025 г., постановено по АНД № 20241110211745 по описа за 2024 година на Софийски районен съд, 115-ти състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/26.08.2021 г. за налагане на „имуществена санкция“ за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., на „Инса Логистик“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 63 ЗАНН. Касаторът счита, че СРС неправилно е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаването на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови решение, с което да потвърди издадения електронен фиш, като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП), в размер, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът „Инса Логистик“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на „имуществена санкция“ за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП., № [ЕГН]/26.08.2021 г. на Агенция "Пътна Инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. на „Инса Логистик“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), затова че на 26.08.2021 г. в 13:44 часа пътно превозно средство товарен автомобил, марка „М.“, модел „Т.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Скания Файнанс България“ ЕООД и ползвател „Инса Логистик“ ЕООД, с технически допустима максимална маса 42 000 кг., брой оси 4 /две/, екологична категория 6С, без ремарке, се движел на територията на Столична община по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била изцяло заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП., като за превозното средство нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата , което се намирало на път А-6, км 50+427.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно -наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. е недопустимо. Съдът е съобразил и решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/23 г. на СЕС. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ, като незаконосъобразен.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения:

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по делото и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в

касационната жалба са неоснователни.

Към датата на извършване на нарушението законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП., но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на дружеството за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП. актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. По същия категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Настоящият състав счита, че следва да намери приложение чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, следва да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на ППС, като последвалата нормативна уредба е в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал.7-9 от ЗП. съобразява това изискване. Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които се споделят и от настоящата инстанция.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните оплаквания срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски, но след като такива не са поискани, не следва да се присъждат.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 89/08.01.2025 г., постановено по АНД № 20241110211745 по описа за 2024 година на Софийски районен съд, 115-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.